Jednací číslo: 21Cm 139/2006 -177

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

J M É N E M R E P U B L I K Y

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Orlem ve věci žalobkyně: **Beata G.**, firma Handlowa " Satrurn I ", se sídlem ul. Astrow 7A, 44-335 Jastrzebie Zdroj, Polská republika, zastoupené advokátem JUDr. Jiřím Novákem, se sídlem Nám. T.G.M. 11, 75000 Přerov, proti žalovanému **SIBO, spol. s r.o.**, se sídlem Lidická 1264, 73961 Třinec, Lužnice, IČ: 43963366, zastoupenému advokátem JUDr. Radkem Hudečkem, se sídlem Škroupova 1114/4, 70200 Ostrava, v řízení o zaplacení částky 14.238.825,- Kč s příslušenstvím

t a k t o :

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 14.238.825,- Kč
s 9% úrokem z prodlení ode dne 12.6.2006 do dne 31.12.2006,
s 9,5% úrokem z prodlení ode dne 1.1.2007 do dne 30.6.2007,
s 9,75% úrokem z prodlení ode dne 1.7.2007 do dne 31.12.2007,
s 10,50 úrokem z prodlení ode dne 1.1.2008 do dne 30.6.2008,
s 10,75% úrokem z prodlení ode dne 1.7.2008 do dne 31.12.2008,
s 9,25% úrokem z prodlení ode dne 1.1.2009 do dne 30.6.2009,
s 8,50% úrokem z prodlení ode dne 1.7.2009 do dne 31.12.2009,
s 8% úrokem z prodlení ode dne 1.1.2010 do dne 12.2.2010
a za dobu od 13.2.2010 do zaplacení roční úrok z prodlení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace ČNB vyhlášené ve Věstníku ČNB a

platné vždy k 1. dni příslušného kalendářního pololetí, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 868.669,- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet advokáta JUDr. Jiřího Nováka.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou došlou soudu dne 12.6.2006 se domáhal žalobce vydání rozhodnutí, kterým by byl žalovaný zavázán k povinnosti zaplatit mu částku 14.238.825,- Kč s příslušenstvím.

Žaloba byla odůvodněna tím, že žalovaný odebíral od společnosti Laudis a.s. cukerný sirup a tato společnost zajišťovala pro žalovaného rovněž dopravu.

Žalovaný zůstal dlužný této společnosti částku 11.671.587,- Kč a částku 2.567.238,- Kč.

Na základě smluv o postoupení pohledávek ze dne 3.10.2005, 20.10.2005 a 13.12.2005 se stal žalobce věřitelem vůči žalovanému v celkové výši odpovídající žalované částce.

Žalovaný ve svém vyjádření subsumovaném v odporu proti vydanému platebnímu rozkazu viz. čl. 20 namítal za

1) absolutní neplatnost Smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 3.10.2005 pro nesouhlas dozorčí rady společnosti postupitele (§ 39 OZ, § 193 odst.3 OBZ) s odkazem na již běžící spory jednak u Okresního soudu v Hradci Králové pod sp.zn. 19 C 15/2006 a jednak u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp.zn. 33 Cm 144/2006, a proto navrhoval přerušení řízení do skončení těchto sporů,
2) neexistenci žalované pohledávky pro jím provedené provedený zápočet ze dne 21.10.2005.

Žalovaný ve svém dalším vyjádření ze dne 2.6.2008 viz. čl. 49 k důvodům popření aktivní legitimace žalobce a k tvrzením žalovaného o neexistenci pohledávek žalobce za žalovaným uvedl:

Za A ad1) Společnost Laudis a.s. byla v režimu exekuce ode dne 2.12.2004, takže nebyla oprávněna nakládat se svým majetkem mimo běžné obchodní činnosti (§ 44 odst.7 zák.č. 120/2001 Sb.), přitom prodej pohledávek překračující dvojnásobek vlastního jmění není zjevně běžnou obchodní činností, a tudíž žalobce z důvodu neplatnosti smluv o postoupení pohledávek není aktivně legitimován v tomto sporu.
Za B ad2) Že předmětná pohledávka zanikla dohodou ze dne 21.10.2005 – započtením.

Přípisem žalobce ze dne 3.10.2008 viz. čl. 72 učinil žalobce repliku k vyjádření žalovaného ze dne 2.6.2008 s tím, že uvedl, že jak souhlas dozorčí rady společnosti Laudis

a.s. tak případné překročení rámce běžné obchodní činnosti jsou okolnosti týkající výlučně vnitřního života této společnosti a dále jak žalobce, tak Henryk G. nevěděli v okamžiku uzavření smluv o postoupení o nařízené exekuci ani o skutečnosti, že dozorčí rada společnosti Laudis a.s. nevyslovila souhlas s uzavřením těchto smluv.

K otázce běžné obchodní činnosti žalobce tvrdí, že byla běžnou praxí i v období před nařízením exekuce a souhlas dozorčí rady nebyl nutný, protože jej zákon pro běžný obchodní styk nevyžaduje.

K otázce zániku pohledávky na základě započtení ze dne 21.10.2005 žalobce tvrdí, že za

a) k započtení došlo až po oznámení postoupení na žalobce,
b) žalovaný započítával tvrzeným zápočtem ze dne 21.10.2005 své pohledávky za společností Laudis a.s. vůči této společnosti a nikoliv vůči postupníkovi (žalobci a Henryku G.),
c) existují tři různé podoby zmíněného zápočtu,
d) žalovaný vede další soudní spory, jejichž předmětem jsou pohledávky, které podle vlastní procesní obrany měly zaniknout zápočtem ze dne 21.10.2005.

Týmž přípisem rozšířil žalobce žalobu o zákonný úrok z prodlení ode dne 12.6.2006, když soud svým usnesením ze dne 4.2.2009 změnu žaloby připustil.

Přípisem ze dne 3.10.2008 viz. čl. 89 žalovaný popisuje obchodní souvislosti, vzájemné vazby nejen mezi účastníky, ale i jejich právními předchůdci, funkce a vztahy osob zastupujících jednotlivé společnosti a účelovost jejich jednání k objasnění většiny okolností i důvodů, které vedly jednotliví aktéři tohoto obchodního případu a také konspirační metody některých zúčastněných.

Z hlediska skutkového a právního posouzení sporu podle názoru soudu v tomto přípisy byly žalovaným tvrzeny tyto skutečnosti:

1) Žalobce a žalovaný obchodovali spolu v období let 2001 až 2004, k měsíci říjnu roku 2005 si nic nedlužili (čl. 89).
2) Henryk G. s žalovaným obchodoval v období let 2000 až měsíc březen 2005, k měsíci říjnu roku 2005 si nic nedlužili (čl. 89).
3) Cukerný sirup ve finančním objemu cca 67,5 milionu Kč žalovaný uhradil od měsíce února do měsíce října roku 2005 v plné výši společnosti Laudis a.s. prostřednictvím 8 dvoustranných zápočtů uzavřených mezi společnosti Laudis a.s. a SIBO.
4) Bořivoj H. předseda společnosti Laudis a.s. období 26.11.2004 až 20.10.2005.
5) SIBO – od měsíce února do října roku 2005 nakoupila od společnosti Laudis a.s. a uhradila této společnosti v plné výši cukerný sirup v objemu cca 67,5 milionu Kč.
6) Bohdan S. – předseda představenstva společnosti Laudis a.s. v době od 25.10.2004 do 30.11.2005 a jednatel žalovaného (SIBO) od 31.12.1991 – Janusz C. – jednatel žalovaného od 2.2.2000 – Ing. Halina S. – jednatelka žalovaného od 27.3.2003.

Setrval na svých stanoviscích z předchozích vyjádření a dodal, že v době postoupení tj. dne 3.10.2005 byly všechny pohledávky společnosti Laudis a.s za žalovaného ještě před jejich

splatnosti, když tato byla sjednána až na konec října a na listopad roku 2005, čímž jsou tyto smlouvy absolutně neplatné.

Ve vyjádření ze dne 15.12.2008 viz. čl. 103 žalobce setrvává na svých stanoviscích a zpochybňuje tvrzení žalovaného a navrhuje vstup společnosti Laudis a.s. do řízení jako vedlejšího účastníka.

Přípisem ze dne 10.2.2009 viz. čl. 115 oznamuje soudu vyhlášení konkurzu na majetek společnosti Laudis a.s. a dále vyjadřuje stanovisko, že správce podniku do vyřešení sporu o námitce podjatosti exekutora (Okresní soud ve Frýdku-Místku sp.zn. 26 Nc 6012/2007) není oprávněn činit jménem žalovaného úkony zastoupení.

Přípisem ze dne 5.11.2009 viz. čl. 134 žalobce doplnil svá skutková tvrzení o konkrétní pohledávky.

Při jednání soudu dne 4.2.2010 účastníci shodně tvrdili tyto skutečnosti:

1. uzavření a obsah smlouvy o postoupení pohledávek mezi společností Laudis a.s. a Henrykem G. ze dne 3.10.2005,
2. uzavření a obsah Smlouvy o postoupení pohledávek mezi Henrykem G. a Beatou G. ze dne 20.10.2005,
3. uzavření a obsah smlouvy o postoupení pohledávek mezi společností Laudis a.s. a Beatou G. ze dne 13.12.2005 s tím, že kopie těchto smluv odpovídají originálům,
4. uzavření kupních smluv mezi společnostmi Laudis a.s. a SIBO s.r.o., jejichž předmětem byla dodávka cukerného sirupu v celkové kupní ceně, která je předmětem tohoto sporu ve výši 14.238.825,- Kč,
5. nezaplacení kupní ceny kupujícím mimo částku 2.567.238,- Kč, která byla podle názoru žalovaného započtena zápočtem ze dne 21.10.2005 a která je obsahem Smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 13.12.2003.

Soud provedl důkaz Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 3.10.2005 a z něj tato skutková zjištění:

Smlouvu uzavřela společnost Laudis a.s. jako postupník a Henryk G. jako postupitel, když společnost Laudis a.s. uvedla, že má vůči společnosti SIBO s.r.o. pohledávky na zaplacení kupní ceny za dodané zboží cukerný sirup a dopravu sirupu v celkové výši 11.671.587,- Kč podle soupisu jednotlivých pohledávek, který je přílohou této smlouvy. Postupitel touto smlouvou postupuje postupníkovi všechny své pohledávky vůči společnosti SIBO s.r.o. v uvedené výši. Smlouva byla uzavřena dne 3.10.2005, a to podpisem a otiskem razítka Laudis a.s. a Henryk G. Přílohou této smlouvy je soupis faktur s uvedením čísel, bankovního spojení, výše pohledávek v celkové výši 11.671.587,- Kč.

Z těchto skutkových zjištění a se shodných tvrzení účastníků vzal soud za prokázánu skutečnost, že společnost Laudis a.s. Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 3.10.2005 postoupila své pohledávky vůči společnosti SIBO s.r.o. ve výši 11.671.587,- Kč, když tato částka odpovídá kupním cenám za cukerný sirup, resp. cenám za dopravu tohoto sirupu.

Soud provedl důkaz Smlouvou o postoupen pohledávek ze dne 20.10.2005 a z něj tato skutková zjištění:

Smlouvu o postoupení pohledávek uzavřel Henryk G. jako postupitel s Beatou G. jako postupníkem dne 20.10.2005, což stvrdili oba zúčastnění svými podpisy a otisky razítek. Ze smlouvy vyplývá, že postupitel postupuje postupníkovi své nesporné pohledávky, které má vůči společnosti SIBO s.r.o. ve výši 11.671.587,- Kč, když specifikace pohledávky je přílohou č. 1 k této smlouvě.

Z těchto skutkových zjištění a ze shodných tvrzení účastníků vzal soud za prokázánu skutečnost, že Henryk G. postoupil Beatě G. pohledávky, které získal viz. důkaz shora na základě postoupení pohledávek od společnosti Laudis a.s. na jeho osobu Beatě G., když pohledávky jsou totožné s předmětem smlouvy o postoupení pohledávek uzavřené mezi společnosti Laudis a.s. a Henrykem G. ze dne 3.10.2005.

Soud provedl důkaz Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 13.12.2005 a z něj tato skutková zjištění:

Společnost Laudis a.s. jako postupník postoupila Beatě G. jako postupiteli své pohledávky uvedené v článku 1 tohoto dokumentu, tj. pohledávky za společnost SIBO s.r.o. v celkové výši 2.567.238,- Kč, které vznikly za neuhrazené dodávky cukerného sirupu řádně vyúčtovanými fakturami, které tvoří přílohu č. 1 této smlouvy. Smlouva byla podepsána dne 13.12.2005 Bořivojem H. za společnost Laudis a.s. a Beatou G. za postupitele. Z přílohy této smlouvy vyplývá seznam faktur bankovního spojení odběratele SIBO s.r.o. předmětu cukerného roztoku s daty splatnosti a výši pohledávek součtu celkem 2.567.238,- Kč.

Z těchto skutkových zjištění a ze shodných tvrzení účastníků vzal soud za prokázáno, že společnost Laudis a.s. jako postupník uzavřel s Beatou G. jako postupitelem smlouvu o postoupení pohledávky ve výši 2.567.238,- Kč, kterou měl postupník za společnost SIBO s.r.o. za neuhrazené dodávky cukerného sirupu vyúčtované fakturami, které jsou přílohou této smlouvy.

Soud provedl důkaz přípisem odesílatele SIBO s.r.o. adresovaným společnosti Laudis a.s. ze dne 21.10.2005 a z něj tato skutková zjištění:

Společnost SIBO s.r.o. přípis označila jako věc kompenzace s tím, že v souladu s § 538 až § 364 OBZ provádí kompenzaci níže uvedených pohledávek a závazků, když uvádí:

1. pohledávky firmy SIBO s.r.o. podle Smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 27.9.2009 s odkazem na přílohu č.1 v celkové výši 8.684.230,- Kč a podle Smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 19.10.2005 s odkazem na přílohu č.2 v celkové výši 5.545.551,80 Kč, tedy pohledávky SIBO s.r.o. vůči Laudis a.s. v celkové výši 14.229.781,80 Kč oproti

2. závazků firmy SIBO s.r.o. vůči Laudis a.s. s odkazem na přílohu č.3 v celkové výši 14.229.781,80 Kč, když tento přípis je podepsán za společnost SIBO nečitelným podpisem a otiskem razítka SIBO s.r.o. a za společnost Laudis a.s. rovněž nečitelným podpisem. Z přílohy č.1 soud zjišťuje, že jde o seznam blíže neidentifikovaných faktur tzn. uvedená čísla bez jakékoliv bližší identifikace a k těm přiřazeny různé částky v Kč celkem 8.684.230,- Kč. Z přílohy č.2 soud zjišťuje rovněž sumu faktur, tedy čísel faktur bez bližší identifikace, tudíž nelze poznat, kdo tyto faktury vydal, kdy je vydal, komu je adresoval, kdy byla splatnost, pouze jsou uvedeny částky v Kč k těmto konkrétnímu určitým číslům v celkové výši 5.916.117,82 Kč. Z přílohy č.3 soud zjišťuje, že jde o seznam faktur, kde je uvedeno číslo faktury, variabilní symbol, částka, datum vystavení, datum přijetí plnění, splatnost, dny prodlení a v textu uvedeno MP cukr v celkové výši 14.229.781,80 Kč, když příloha má dva listy a v záhlaví je uvedena u přijetí společnost SIBO s.r.o. a dále je zde uvedena společnost Laudis a.s. Listina je parafována v pravém spodním rohu nečitelnou parafou.

Z těchto skutkových zjištění nevzal soud za prokázánu skutečnost tvrzenou žalovaným ohledně provedení zápočtu v částce 14.229.781,80 Kč, poněvadž z této listiny nevyplývají konkrétní skutečnosti ohledně pohledávek žalovaného v uvedené výši, když z textu nevyplývá o jaké smlouvy o postoupení pohledávek jde, tedy o smlouvy, na jejímž základě měla společnost SIBO s.r.o. získat pohledávky vůči společnosti Laudis a.s. a tyto skutečnosti nevyplývají ani z příloh č.1, 2 a 3, když jediná skutečnost, která je touto listinou prokázána, je že byla vyhotovena dne 21.10.2005, tedy poté co došlo k postoupení pohledávky mezi společností Laudis a.s. a Henrykem G., která byla postoupena dne 3.10.2005, resp. mezi Henrykem G. a Beatou G., kdy smlouvy o postoupen pohledávky byla uzavřena dne 20.10.2005. Jestliže tedy by soud měl za prokázáno, což však nemá, že došlo k řádnému započtení, resp. uzavření smlouvy o vzájemném započtení pohledávek, byla by tato smlouva uzavřena poté, kdy společnost SIBO již nevlastnila uvedené pohledávky. Z tohoto důvodu tedy nemohlo dojít k faktickému započtení vzhledem k neexistenci pohledávek žalovaného.

Soud provedl důkaz výpovědí účastnice Ing. Haliny S. – jednatelky společnosti SIBO s.r.o. a z něj tato skutková zjištění:

Pokud byla jmenované jednatelce předložena kopie dopisu SIBO s.r.o. adresovaného společnosti Laudis a.s. ze dne 21.10.2005, vyjádřila se k ní tak, že je pravdou, že tato kopie odpovídá originálu, je podepsána za společnost SIBO s.r.o. její osobou a za společnost Laudis a.s. předsedou představenstva panem Bohdanem S. Tuto listinu skutečně podepsali dne 21.10.2005 ve stejném okamžiku jak ona, tak pan S. Pokud se měla vyjádřit k obsahu přílohy č.2 resp. č.3 zmíněné kompenzace uvedla, že jde o čísla faktur s konkrétními peněžními částkami. Čísla faktur jsou od dodavatele Češek Roiter odběrateli Laudis a.s. a dále uvedla, že společnosti SIBO s.r.o. bylo oznámeno postoupení pohledávky ze dne 3.10.2005, a to písemně, přesně si nepamatuje kdy, bylo to však v říjnu 2005 před podpisem kompenzace ze dne 21.10.2005. Pohledávky započtené kompenzací ze dne 21.10.2005 se kryjí, ale neví, zda zcela nebo částečně s postoupením pohledávek ze dne 3.10.2005. K otázce proč

podepsala tento zápočet, přestože byla obeznámena s postoupením pohledávky Laudis a.s. na jiný subjekt uvedla, že to bylo proto, že považovala toto postoupení za nezákonné, poněvadž mezi SIBO s.r.o. a Laudis a.s. byla ústní dohoda mezi statutárním zástupcem Laudis a.s. a Bořivojem H. a statutárním zástupcem SIBO s.r.o., tedy její osobou. Tato smlouva byla uzavřena začátkem roku 2005 a jejím obsahem bylo ujednání, že závazky společnosti SIBO s.r.o. vzniklé z titulu odběru cukrového sirupu od společnosti Laudis a.s. budou kompenzovány dodávkami surovin do Laudis a.s., tzn. dodavatele suroviny do Laudis a.s. německá firma Češek Roiter, dále pak společnosti Martin, společnost Okase budou postupovat tyto své pohledávky za společnosti Laudis a.s. vzniklé z titulu dodávek na společnost SIBO s.r.o. Přítomna uzavření této ústní dohody byla paní H.

Z těchto skutkových zjištění vzal soud za prokázánu skutečnost, že postoupení pohledávky ze dne 3.10.2005 bylo dříve než započtení pohledávek ze dne 21.10.2005, avšak prokázání obsahu zápočtu prokázáno ani výslechem této osoby nebylo.

Soud provedl důkaz svědeckou výpovědí Bořivoje H. a z něj tato skutková zjištění:

Jmenovaný svědek byl ředitelem Laudis a.s. a k předložené listině ve věci kompenzace ze dne 21.10.2005 uvedl, že si na tuto listinu nevzpomíná, nevzpomíná si, že by ji viděl. Popřel, že by mezi společnosti SIBO s.r.o. a Laudis a.s. byly uzavřeny dohody o vzájemném zápočtu po dni 3.10.2005. Dále svědek popřel, že by mezi společnosti SIBO s.r.o. a Laudis a.s. byla uzavřena ústní či písemná dohoda o zákazu postoupení pohledávek třetím osobám. Potvrdil, že byla vedena exekuce na společnost Laudis a.s. v roce 2005, jak je uvedeno ve výpisu z obchodního rejstříku. Rovněž potvrdil, že ve funkci místopředsedy společnosti Laudis a.s. byl oprávněn jako i předseda uzavírat smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 13.10.2005 a 3.10.2005. V době podepsání předmětných smluv o postoupení pohledávek byl ve funkci ředitele společnosti Laudis a.s. a i z této funkce byl oprávněn podepisovat zmíněné smlouvy.

Z těchto skutkových zjištění nevzal soud za prokázánu skutečnost uzavření jakékoliv dohody o zákazu postupování pohledávek a nevzal ani za prokázánu skutečnost, že jmenovaný svědek podepsal za společnost Laudis a.s. kompenzaci ze dne 21.10.2005.

Porovná-li výpověď účastnice Ing. Haliny S. a svědka Bořivoje H., jejich tvrzení se naprosto liší a soud má tedy za prokázánu pouze skutečnost ohledně toho, že Ing. Halina S. podepsala dopis ze dne 21.10.2005 a nemá za prokázáno, že tento dopis podepsal i Bořivoj H.

Soud provedl důkaz svědeckou výpovědí Magdaleny H. a z něj tato skutková zjištění:

Svědkyně je ekonomem společnosti Laudis a.s. a pracovala jako ekonomka v této firmě i v roce 2005 a měla na starosti prakticky všechny účetní doklady, takže potvrdila, že společnost Laudis a.s. prováděla jak vzájemné zápočty, tak postupovala pohledávky, aby vyřešila svou ekonomickou situaci. Popřela, že by věděla o dohodě mezi SIBO s.r.o. a společnosti Laudis a.s. o zákazu postupování pohledávek.

Z těchto skutkových zjištění nezval za prokázáno, že by mezi společnosti SIBO s.r.o. a společnosti Laudis a.s. byla uzavřena dohoda o zákazu postupování pohledávek.

Soud provedl důkaz listinou odesílatele Laudis a.s. adresované Krajskému soudu v Ostravě ze dne 8.3.2006 a z něj tato skutková zjištění:

Dopis je ve věci stanoviska správce podniku věřitele k pohledávkám za dlužníkem, věřitel označen jako Laudis a.s. a dlužník jako SIBO s.r.o., když v textu je uvedeno, že zde uvedené faktury č. 956282, 956293 a 956294 na částky 9.520,- Kč, 9.520,- Kč a 9.520,- Kč s tím, že tyto faktury byly zahrnuty do vzájemné kompenzace pohledávek a závazků mezi věřitelem a dlužníkem, a to na základě písemného ujednání ze dne 21.10.2005. Podepsán je Ing. Jan K. správce podniku Laudis a.s. Na základě uvedených skutečností správce konstatuje, že pohledávka ve výši 28.560,- Kč neexistuje.

Z těchto skutkových zjištění nemá soud za prokázánu skutečnost tvrzenou žalovaným o platnosti zápočtu ze dne 21.10.2005, poněvadž jde pouze o tvrzení správce podniku Laudis a.s. tzn. názor, nikoliv prokázaná skutečnost.

V průběhu dokazování se soud řídil úvahou, že nutno prokazovat, zda smlouvy o potupení pohledávek, které jsou předmětem sporu byly uzavřeny zákoně a zda jsou platné či nikoliv. Proto provedl důkazy, které se týkaly prokázání těchto skutečností a neprovedl další důkazy, které nepřipustil, ač byly navrženy a odkazuje na protokol o jednání, kde každým konkrétním usnesením byly nepřipuštěny důkazy, které dle názoru soudu nebyly relevantní pro posouzení platnosti smluv o postoupení pohledávek. V této souvislosti soud konstatuje, že jednotlivými usneseními rovněž nepřipustil otázky, které nesměřovaly k meritu věci. Konkrétně nebyly připuštěny otázky ani důkazy, které se měly týkat jednání dozorčí rady a jejího souhlasu a rovněž nebyly připuštěny otázky a důkazy k problematice běžné obchodní činnosti jak bude zdůvodněno níže při právním hodnocení skutkového stavu.

Při provádění a hodnocení důkazů se soud zaměřil a hodnotil tvrzení žalovaného a jím navrhované důkazy v souvislosti s těmto tvrzeními:

Nesporné skutečnosti ohledně prodeje cukrového sirupu a uzavření a obsahu předmětných smluv o postoupení pohledávek ponechává stranou a hodnotí platnost či neplatnost smluv o postoupení pohledávek podle zákonných ustanovení relevantních podle názoru soudu a podle zákonných ustanovení podle, kterých považuje smlouvy o postoupení pohledávek jako neplatné žalovaný.

Před právním hodnocením platnosti předmětných smluv tedy soud nejdříve činí tento závěr o skutkovém stavu:

Společnost Laudis a.s. převedla Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 3.10.2005 pohledávky vůči žalovanému spočívající v kupních cenách v nesporné výši 11.671.587,- Kč

za dodaný cukerný sirup a jeho dopravu na Henryka G., který tutéž pohledávku Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 20.10.2005 převedl na žalobce. Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 13.12.2005 převedla společnost Laudis a.s. na žalobce další pohledávky za společností SIBO s.r.o. spočívající v kupních cenách za dodávky cukerného sirupu a jeho dopravu ve výši 2.567.238,- Kč.

Žalobce se tak stal majitelem pohledávky ve výši 14.238.825,- Kč bez ohledu na údajnou kompenzaci žalovaného provedenou listinou datovanou dnem 21.10.2005, kterou soud vyhodnotil jako neplatnou. Žalovaný do podání žaloby svůj závazek nesplnil, a proto je v prodlení a žalobci přísluší za dobu prodlení požadovaný zákonný úrok z prodlení.

Podle ust. § 524 odst.1 OBZ věřitel může svou pohledávku i bez souhlasu dlužníka postoupit písemnou smlouvou jinému.

Podle ust. § 525 odst.1 OZ postoupit nelze pohledávku, která zaniká nejpozději smrtí věřitele nebo jejíž obsah se změnou věřitele změnil. Postoupit nelze ani pohledávku, pokud nemůže být postižena výkonem rozhodnutí.

Podle ust. § 525 odst.2 OZ nelze postoupit pohledávku, jestliže by postoupení odporovalo dohodě s dlužníkem.

Podle ust. § 529 odst.2 věta první OZ dlužník může použít k započtení vůči postupníkovi i své k započtení způsobilé pohledávky, které měl vůči postupiteli v době, kdy mu bylo oznámeno nebo prokázáno postoupení pohledávky (§ 526), jestliže je oznámil bez zbytečného odkladu postupníkovi.

Podle ust. § 530 odst.2 OZ vymáhá-li postupitel pohledávku, může dlužník použít své k započtení způsobilé pohledávky, jež má dlužník vůči postupiteli v době jejího vymáhání, nikoliv však pohledávky, jež má vůči postupníkovi.

Uzavřené Smlouvy o postoupení pohledávek s daty 3.10.2005, 20.10.2005 a 13.12.2005 odpovídají podmínkám ust. § 524 odst.1 OZ.

Nemožnost postoupení pohledávek podle ust. § 525 odst.1, 2 OZ tj. za prvé pohledávka, která zaniká nejpozději smrtí věřitele, za druhé pohledávka, jejíž obsah by se změnou věřitele změnil, za třetí pohledávka nepostižitelná výkonem rozhodnutí, za čtvrté existence dohody věřitele a dlužníka, které by postoupení pohledávky odporovalo, je v případech po body jedna až tři vyloučeno, poněvadž nejde o případ zániku pohledávky smrtí věřitele ani by se jeho změnou obsah pohledávky nezměnil a pohledávky jsou prokazatelně postižitelné exekucí. Nemožnost postoupení pohledávky podle bodu čtyři rovněž nepřipadá v úvahu, poněvadž žalovaný, ač existenci takové dohody tvrdil, její uzavření neprokázal.

Co se týče tvrzeného zápočtu žalovaného ze dne 1.10.2005 bez ohledu na vyhodnocení tohoto důkazu jako neplatného úkonu podle ust. § 37 odst.1 OZ, které zakotvuje, že právní úkon musí být učiněn svobodně a vážně, určitě a srozumitelně; jinak je neplatný, pro jeho neurčitost a nesrozumitelnost, soud navíc uvádí, že podle ust. § 529 odst.2 OZ by mohl dlužník, tedy žalovaný použít k započtení vůči postupníkovi, tedy společnosti Laudis a.s. své pohledávky, které měl vůči postupiteli, tedy vůči Henryku G. resp. Beatě G. a nikoliv vůči společnosti Laudis a.s. jak tvrdí – nikoliv prokazuje, že započetl a dále že podle ust. § 530 odst.2 OZ může dlužník, vymáhá-li postupitel, tedy Beata G., použít k započtení své pohledávky jež má proti postupiteli, tedy žalobci, což rovněž není případ zápočtu ze dne 21.10.2005, kde je tvrzeno žalovaným jeho pohledávka za společnosti Laudis a.s.

Postoupení pohledávek ze Smlouvu o postoupení pohledávek s daty 3.10.2005, 20.10.2005 a 13.12.2005 považuje soud za platné.

K námitkám žalovaného, že smlouvy o postoupení pohledávek jsou absolutně neplatné pro zákaz nakládání s majetkem v režimu exekuce dle ust. § 44 odst.7 zák.č. 120/2001 Sb.:

Podle ust. § 44 odst.7 citovaného zákona platného v době uzavírání předmětných smluv po doručení usnesení a nařízení exekuce nesmí povinný nakládat se svým majetkem včetně nemovitostí a majetku patřícího do společného jmění manželu, vyjma běžné obchodní činnosti, uspokojování základních životních potřeb, udržování a správy majetku. Právní úkon, kterým povinný porušil tuto povinnost, je neplatný.

Podle ust. § 193 odst.2 OBZ k uzavření smlouvy, na jejímž základě má společnost nabýt nebo zcizit majetek přesahuje-li hodnota nabývaného nebo zcizovaného majetku v průběhu jednoho účetního období jednu třetinu vlastního kapitálu vyplývajícího z poslední řádně účetní závěrky nebo z konsolidované účetní závěrky, sestavuje-li společnost konsolidovanou účetní závěrku, se vyžaduje souhlas dozorčí rady. Vydá-li společnost kootované účetnické cenné papíry, vyžaduje se i souhlas valné hromady. Ust. § 196a odst.4 platní obdobně.

Podle ust. § 196a odst.4 OBZ ustanovení odst.3 se nevztahuje na nabytí nebo zcizení majetku v rámci běžného obchodního styku a na nabytí z podmětu nebo pod dozorem státního orgánu nebo na nabytí na burze či obdobném regulovaném trhu. Ustanovení odst.1 o souhlasu valné hromady se vztahuje obdobně i na bezúplatný převod majetku na akcionáře.

Ve všech shora citovaných ustanoveních se řeší problematika nakládání s majetkem. V případě ust. § 44 odst.7 zák.č. 120/2001 Sb. je zakotven zákaz nakládání majetku „mimo běžnou obchodní činnost“ po doručení usnesení o exekuci.

V případě ust. § 193 odst.2 a § 196a odst.4 OBZ je nakládání s majetkem za určitých podmínek povoleno s vyžádáním souhlasu dozorčí rady, avšak rovněž „mimo běžný obchodní styk“.

Zákon ponechává na úvaze soudu výklad pojmu „běžný obchodní styk“ či „běžná obchodní činnost“.

Zcela jasně jsou případy uzavírání kupních smluv, jejichž předmětem je prodej nemovitostí. V případě postoupení pohledávek má soud za to, že jde o běžnou obchodní činnost či běžný obchodní styk, když smlouva o postoupení pohledávek není nic mimořádného v obchodním styku a spolu se zápočty tvoří základ vzájemných vyrovnávání závazků mezi podnikateli obecně a nejde o klasicky převod majetku. Tento názor soudu podporuje i současná právní úprava (viz. ust. § 44a odst.1 zák.č. 120/2001 Sb. v platném znění), která tuto problematiku upravila tak, že změnila absolutní neplatnost v neplatnost relativní, když aktivně legitimovanou osobu dovolání se neplatnosti takovéhoto úkonu učinila jen exekutora, oprávněného nebo přihlášeného věřitele, a to v případech „neběžné“ obchodní a provozní činnosti.

S ohledem na publikovaný názor soudu tedy soud jak již uvedl dříve nepřipustil ani neprováděl důkazy, které měly prokazovat či vyvracet jakoukoliv účast dozorčí rady v souvislosti s uzavíráním smluv o postoupení pohledávek ani důkazy, které měly prokazovat, že uzavření smluv o postoupení pohledávek je běžný obchodní styk. Rovněž tak ze stejných důvodů soud nepřipustil kladení otázek svědkům či účastníkům, které se týkaly problematiky souhlasu či jednání dozorčí rady či běžné obchodní činnosti a obchodního styku.

Podle ust. § 365 OBZ dlužník je v prodlení, jestliže nesplní řádně a včas svůj závazek, a to až do doby poskytnutí řádného plnění nebo do doby, kdy závazek zanikne jiným způsobem. Dlužník však není v prodlení, pokud nemůže plnit svůj závazek v důsledku prodlení věřitele.

Podle ust. § 369 odst.1 OBZ je-li dlužník v prodlení se splněním peněžitého závazku nebo jeho části a není smluvena sazba úroků z prodlení, je dlužník povinen platit z nezaplacené částky úroky z prodlení určené ve smlouvě, jinak určené předpisy práva občanského.

Podle ust. § 369a odst.1 OBZ… vzniká věřiteli právo na úrok z prodlení dnem následujícím po dni splatnosti…

Podle ust. § 1 nařízení vlády č. 163/2005 Sb. účinného ode dne 28.4.2005 výše úroků z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 7% bodů. V každém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, je výše úroků z prodlení závislá na repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro 1. den příslušného kalendářního pololetí.

Na základě shora citovaných ustanovení zavázal soud žalovaného k povinnosti platit žalobci úroky z prodlení v procentní výši částek a za období uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí.

Podle ust. § 142 odst.1 o.s.ř. soud přiznal účastníku žalobci, který měl ve věci plný úspěch náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku žalovanému, který ve věci úspěch neměl.

Přiznané náklady řízení činí:

1. Náklady právního zastoupení:

§ 3/1 vyhl.č. 484/2000 Sb. – paušál ve výši 243.660,- Kč,
§ 13/3 vyhl.č. 177/1996 Sb. – režijní paušál
- převzetí a příprava § 11/1a za 75,- Kč,
- písemné podání soudu § 11/1d za 75,- Kč
- účast při jednání soudu § 11/1g dne 1.10.2009 po 300,- Kč,
- účast při jednání soudu dne 4.2.2010 po 300,- Kč,
- vyjádření z 3.10.2008 po 300,- Kč,
- vyjádření z 15.12.2008 po 300,- Kč,
- vyjádření z 5.11.2009 po 300,- Kč,
- doplnění z 6.12.2009 po 300,- Kč,
- vyčíslení nákladů řízení z 4.2.2010 po 300,- Kč,

2. § 14/3 vyhl.č. 177/1996 Sb. – promeškaný čas 10 půlhodin včetně DPH ve výši 1.195,- Kč,

3. vyhl.č. 462/09 – cestovné ve výši 2.841,- Kč
- osobní vozidlo tovární značky: Toyota Land Cruiser
- reg.zn.: 2M87548
- trasa: Olomouc – Ostrava- Přerov
- délka trasy: 2 x 206 km
- palivo: nafta morotová
- průměrná spotřeba: 9,33
- vyhlášková cena: 28,50 Kč + 27,20 Kč/1 litr
- DPH: 371,- Kč (před 1.1.2010) 48.792,- Kč,

4. soudní poplatek ve výši 569.560,- Kč,

což činí celkové náklady řízení ve výši 868.669,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.).

V Ostravě dne 12.02.2010

Za správnost vyhotovení:
Andrea Mrenicová

JUDr. Petr Orel,v.r.
samosoudce